

Delni ameriški umik iz Vietnam neizbežen

Vrhovni poveljnik gen. C.W. Abrams je prepričan, da je zmanjšanje števila ameriških čet v Vietnamu nujno, toda on ga ne bo priporočil, dokler ne bo "čisto gotov, da je to v redu".

SAIGON, J. Viet. — Vrhovni poveljnik ameriških čet v Južnem Vietnamu gen. C. Abrams je izjavil včeraj, da ne bo priporočil nobenega odhoda ameriških čet domov, dokler ne bo prepričan, da je to v redu. Priporočil je vendar, da bo zmanjšanje ameriških čet v Vietnamu neobhodno.

Gen. C. W. Abrams je dejal, da moru biti odločitev o zmanjšanju ameriških čet "premišljena, analitična in z zdravimi smotri". General je poudaril: "Mi smo vložili preveč v to vojno v obliki žrtev, da bi mogli sedaj kar mirno iti." Nato je svedel, da komunisti krčevito zbirajo svoje sile severozahodno od Saigona in neposredno nad Demilitarizirano cono. Priznal je, da je komunistična ofenziva izgubila svojo silo v preteklem septembru, pa vendar ne izključuje nove.

Ameriško vrhovno poveljstvo nima še nobenega načrta o umiku čet iz Južnega Vietnam, čeprav oborožene sile tega postopno sprejemajo večji del vojskovanja na svoje rame. General C. W. Abrams je dejal, da je umik ameriških čet iz Vietnamu neizbežen, toda on ga ne bo predložil, dokler ne bo "popolnoma gotov, da je to v redu".

Umik bo seveda postopen in utegne preiti več let, predno bo odšel zadnji ameriški vojak iz Južnega Vietnam. Nekateri opazovalci sodijo, da bo nemara ostalo v Vietnamu za dolgo dobo od 150.000 do 200.000 ameriških vojakov, kot jih 50.000 že od premirja v Koreji leta 1953 čuva Južno Korejo pred napadom s severa.

Nixon bo sam krojil novi zvezni proračun

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je po zakonu dolžan predložiti Kongresu pred svojim odhodom iz Bele hiše proračun za leto 1969-1970. Skušal je storiti to v sporazumu z novo administracijo R. M. Nixona. Tako bi bil posebno rad dobil Nixonovo izjavo, da bo predložil podaljšanje sedanje 10-odstotne zvezne davčne naklade na dohodek za eno leto.

Izvoljeni predsednik R. M. Nixon je Johnsonove zadevne predloge pustil ležati, dokler ni čas potekel. Po sodbi njegovih finančnih svetovalcev bo čas za odločitev o podaljšanju naklade zrel šele enkrat v maju. Zato si Nixon noče sedaj vezati rok.

Prvi železni most

NEW YORK, N.Y. — Prvi most iz litega železa v Ameriki je bil postavljen leta 1840 čez prekop Erie v New Yorku.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma oblačno in hladno. Najvišja temperatura do 30.

Novi grobovi

Mike Yakin Na svojem domu je umrl po dolgi bolezni 71 let stari Mike Yakin (Jakin) s 14017 Hale Ave., mož Rose, roj. Valencic, preje poročene Caric. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St.

Jemenska državljanska vojna začela zastajati

SANA, Jemen. — Jemenska državljanska vojna se vleče kot morska kača. Vsako leto se sreča smehlja v nasprotno smer. Dokler je Naser podpiral republikansko vojsko, so republikanci mislili, da bodo kmalu užugali svoje kraljevske nasprotnike. Pa jih niso. Ko so se iz Jemena umaknile egiptovske čete in je usahnila denarna pomoč iz Kaira, — z njo vred seveda tudi dobave orožja —, so republikanci prišli v hude stiske. Kraljevi so predlanskim prodrli do glavnega mesta Sane in ga začeli oblegati. Kraljevske čete so bile pod poveljstvom generala Munasarja, ki se je pokazal kot izvrsten strateg. Pokopala ga je njegova samozavest, v Sano ni mogel vdreti.

To je spodkopalo njegov ugled v kraljevi okolici; vrata intrigam so bila odprta na široko, posledica pa je bila taka, ko je v arabskem svetu v navadi: Munasar je bil odločen, da se s svojimi četami v svojem orožju in municije preseljal na stran republikanske vlade in bil sprejet z vsemi slovesnostmi.

S tem se je tudi spremenil položaj na frontah državljanske vojne. Preje so vsi mislili, da bodo kraljevske čete počasi zmagale na celi črti, sedaj politični opazovalci na to ne stavijo več. Državljanjska vojna se bo vlekla kot se sedaj. Dobro je le to, da obema nasprotnikom manjka orožja in da so radi tega res krvavi boji bolj izjema kot pravilo. Konca državljanske vojne pa še ne vidijo.

Večinoma človeška napaka

KANSAS CITY, Kan. — Varnostne oblasti trdijo, da je štiri petine vseh nesreč pri poklicnem delu kriva človeška napaka.

Pred ne ravno hladno vojno med Kongresom in Saigonom?

CLEVELAND, O. — Diplomatske zveze med našo federalno administracijo in saigonsko vlado so bile zmeraj vsaj malo zavite v meglo. Nikoli nismo dobro vedeli, v katerih predmetih sta administracija v Washingtonu in vlada v Saigonu istih misli. Dosti je bilo znakov, da so bili stiki večkrat kar močno napeti. Zakaj so bili napeti, kdo jih je skušal držati na normalni ravni?

Predsednik Johnson je osebno vodil politiko do saigonske vlade, ni pa rad veliko govoril o tem. Skušnje iz prejšnjih let so mu svetovale dvojno previdnost in molčečnost. Ni pa bila nobena tajnost, da je pri tem zelo vpošteval mnenje državnega tajnika Ruska, poglone pa tudi našega poslanika v Saigonu Bunkerja. Oba sta mu zmeraj svetovala zmernost in obzirnost. Posebnost Bunker je bil prepričan, da se v Saigonu da veliko doseči s potrpežljivostjo in časom. Deloma je imel prav. To stanje so velikokrat izrabljali saigonski generali in po nepo-

Moskva zadovoljna s lokom razvoja v ČSR

Pred vrtnitvijo domov je vodnik sovjetske partijske delegacije v govoru preko televizije dejal, da je Rusija zadovoljna z razvojem razmer na Češkoslovaškem.

PRAGA, ČSR. — Ko so se pretekli teden v glavnem mestu pregovarjali in tudi borili za položaj predsednika zvezne narodne skupščine, je posebna sovjetska partijska delegacija pod vodstvom Konstantina Katjuševa, tajnika Centralnega komiteta KP ZSSR, proučevala razmere v ČSR in skušala utrditi odnose med Sovjetijo in Češkoslovaško. Ko je svoje delo končala, je Katjušev zaprosil televizijo ČSR, da bi preko nje govoril Čehom in Slovacom.

V svojem govoru je dejal, da ima Sovjetska zveza vse razloge biti zadovoljna z "razvojem socializma" v Češkoslovaški — seveda šele po 20. avgustu 1968, ko so ČSR zasedle sovjetsko-satelitske čete. Katjušev tega naravno ni omenil. Priznal je, da obstoje sicer tudi nekatere težave, ki pa jih ni navedel. Dejaj, da so tekom njegovega bivanja v ČSR razpravljali z vodniki KP o številnih vprašanih pristo in odkrito, kot se spodobi "med komunisti in prijatelji". Videl je željo po plodonosnem razvoju odnosov ČSR z ostalimi socialističnimi državami.

Ko je Katjušev s svojo delegacijo, v kateri je bil tudi namestnik zunanjega ministra Kuznetsov, odhajal iz Prage, so na letališču vzeli od njega slovo člani vodstva KP ČSR, ki podpisajo "moskovsko linijo": Strougal, Bilak, Piller, Lenart, Indra in Jakes. Tam ni bilo Dubčeka, Černika in Smrkovskega, ker so položajih v Partiji in državi višji od ruskih obiskovalcev.

Bliss ostane

NEW YORK, N.Y. — Izvoljeni predsednik R. M. Nixon je predložil Rayju Blissu, načelniku republikanske stranke, naj ostane še dalje na svojem mestu. Ta je ponudbo sprejel, pa izjavil, da se ni nič obvezal, kako dolgo bo ostal načelnik stranke.

Moskva in Bonn začela obnavljati redne slike

BONN, Nem. — Vdor čet Varšavskega pakta v Češkoslovaško je tako zelo vplival na diplomatske stike med Bonn in Moskvjo, da je ruski poslanik Carapkin v septembru "zbolel" in odletel v Moskvjo na operacijo. Sedaj si je že "opomogel" in se vrnil na svoje službeno mesto. Po prihodu v Bonn je takoj obiskal nemškega zunanjega ministra Brandta, da ugotovi, kako daleč je nemška vlada "pozabila" na dogodke v Pragi.

Zvedel je, da zadeva še ni pozabljena med nemškimi diplomati, da jih pa to ne bo oviralo za obnovu pogajanj med obema deželama. Da je nemška vlada postala tako prizanesljiva, je vzrok DeGaullova politika. De Gaulle je bil namreč med prvimi, ki so pozabili na praške dogodke in skuša "normalizirati" stike z Moskvjo, pri čemur stalno poudarja, da je Kremenlj napravil veliko napako, ko se je odločil za nasilje v odnosih do Prage.

V Bonnu računajo, da se bodo "poklicni" stiki med Brandtom in Carapkinom dvignili na normalno raven, da bodo pa ostali hladni in nezaupljivi.

Zdravje glavni vzrok Johnsonovega odhoda?

WASHINGTON, D.C. — Mrs. L. B. Johnson je v razgovoru z nekaj časnikarji v privatnem stanovanju Bele hiše pripovedovala, da se je predsednik L. B. Johnson odločil priti ponovni kandidaturi že davno preje, predno je vprašanje Vietnamu postalo tako pereče. Glavni vzrok za tako odločitev je bilo njegovo zdravstveno stanje.

Velika večina javnosti in seveda tudi političnih komentatorjev je mnenja, da se je Johnson odločil proti kandidaturi šele tik pred objavo 31. marca lani, ker je bil prepričan, da bi imel pri volitvah velike težave in bi utegnil celo doživeti poraz.

Pred tedni so veliko govorili, da se hoče Nixon Blissu odkrižati in postaviti namesto njega, ki ga smatra za izključno "organizacijskega tehnika", človeka, ki bi pomenil nekaj tudi kot politik in strankin programski govornik.

CILJI ZDA SO OMEJENI

Vodnik ameriške delegacije pri pogajanjih v Parizu A. Harriman je v poslovnem govoru pred Anglo-ameriškim častnikarskim klubom v Parizu opozoril na omejenost ameriških ciljev v vojskovanju v Južnem Vietnamu. Te je po njegovem mogoče doseči brez popolne vojaške zmage.

PARIZ, Fr. — W. Averell Harriman se poslavlja kot vodnik ameriške delegacije pri razgovorih s Severnim Vietnamom o ureditvi vietnamskega spora. Njegovo mesto bo prihodnji teden prevzel poslanik Henry Cabot Lodge, ki je znan kot zagovornik odločnejšega ameriškega stališča proti rdečim v Vietnamu. Novemu vodniku delegacije bo nekaj tednov stal ob strani Cyrus Vance, Harrimanov namestnik. Ko se je Harriman včeraj poslovil od Anglo-ameriškega častnikarskega kluba, je posebej poudaril, da so ameriški cilji v Vietnamu omejeni in da jih je mogoče doseči brez popolne vojaške zmage. Priznal je, da bo treba pri pogajanjih veliko potrpežljivosti, pa izrazil tudi prepričanje, da uspeh ne bo izostal.

Ameriški cilji v Vietnamu so bili omejeni od vsega začetka, to je predsednik Johnson ponovno poudaril tekem let vojskovanja. ZDA so posegle v Južni Vietnam z edinim namenom, da mu pomagajo ohraniti neodvisnost in zavrniti rdeči napad nanj. Gre dejansko le za obrambo Južnega Vietnam, ki ga hoče Severni Vietnam spraviti pod svojo oblast. Tako Johnson kot državni tajnik Rusk sta v preteklosti ponovno izjavila, da ZDA nimajo nobenega namena voditi vojno neposredno s Severnim Vietnamom ali tega celo zasedati, zahtevali so le, da Severni Vietnam ustavi svoj napad na Južni Vietnam.

A. Harriman je prepričan, da so rdeči spoznali, da Južnega Vietnam ne morejo osvojiti, dokler stoji temu ob strani ZDA, zato so se voljni z njimi dogovoriti in začasno pustiti Južni Vietnam v miru, kar zadeva rabo sile. Tako je smatral za svojo dolžnost, da opozori Ameriko na omejenost njenih ciljev v trenutku, ko so nekateri začeli znova govoriti o vojaški "odločitvi".

"Naši cilji v Vietnamu so omejeni in jaz upam, da ameriško ljudstvo to priznava in bo s takimi omejenimi cilji zadovoljno in ne bo govorilo o vojaški zmagi," je dejal Harriman.

Razgovori v Parizu se niso premaknili z mrtve točke, pač

pa pripravljajo po vsem sodeč rdeči novo ofenzivo v Južnem Vietnamu. Po sodbi gen. C. W. Abramsa imajo zbranih ob meji Kambodže severozahodno od Saigona rdeči okoli 40.000 vojakov. Včeraj je skupina rdečih napadla z minami in raketami ameriško oporišče pri Can Tho v Mekongovi delti in pokončala 15 helikopterjev, ko se ji je posrečilo z nenadnim napadom prebiti zunanji obrambni obroč in priti na letališče. V spopadu je bilo 8 Amerikancev in 4 rdeči mrtvih.

Zadnje vesti

MOSKVA, ZSSR. — Danes so poglani na pot okoli Zemlje vesoljsko ladjo Sojuz 4 s kozmonavtom Vladimirjem Sotolovom. Uradno poročilo trdi, da je vse potekalo po načrtu.

SAIGON, J. Viet. — Kakih 5.000 ameriških marinov in južno-vietnamskih vojakov je obkolilo kakih tisoč rdečih, ki so se vgnezdili na polotoku ob morskem obali jugovzhodno od Saigona.

NEW YORK, N.Y. — Včeraj je R. M. Nixon sprejel 6 črnskih vodnikov in se razgovarjal z njimi o črnskih potrebah in predlogih. Obljubil jim je, da bo njegova vlada storila za črnce še več kot so njeni predniki.

RIM, It. — Osservatore Romano je označil odpor proti papeževi prepovedi rabe umetnih sredstev za preperečevanje spočetja za tragedijo.

LONDON, Vel. Brit. — Jordanjski kralj Hussein je pozdravil napore velikih štirih za pomiritev Srednjega vzhoda.

LONDON, Vel. Brit. — Zastopnik Nigerije na posvetovalni britanske skupnosti je odklonil predlog za premirje v Biafri. Zdi se, da v Lagosu še vedno upajo, da bodo vojno kmalu uspešno zaključili.

LOS ANGELES, Calif. — Letalo DC8 Skandinavjske letalske družbe je padlo sinoči tod v morje, ko je krožilo v bližini letališča in čakalo na dovoljenje za pristanek. Od 45 oseb v letalu so vsaj 3 mrtve, več pa jih še vedno pogrešajo. Za gotovo se jih je rešilo le 28.

Izrael gradi atomsko bombo in rakete?

WASHINGTON, DC. — Ameriški strokovnjaki sodijo, da Izrael gradi atomsko bombo, nimajo pa za to nobenih trdnih dokazov. Več znakov kaže med tem, da Izrael gradi rakete, ki naj bi nosile atomske bombe nad sovražnike, če bi ohranitev države to kdaj terjala.

Iz Clevelanda in okolice

Ne držite denarja doma — Včeraj okoli polne sta dva možka ustavila starega J. Somraka na Norwood Rd. in mu rekla, da uhaaja iz peči v njegovem stanovanju na 1165 Norwood Rd. plin. Mož ju je peljal v svoje stanovanje. Eden od njiju je ogledoval peč, drugi se je motal pa okoli telefona. Ko sta odšla, je J. Somrak opazil, da je izginilo iz omare \$540, ki so mu ostali od izplačil ob smrti njegove žene pred par meseci. Za lopovoma doslej še niso odkrili nobene sledi.

Morilnega orožja niso še našli — Policija je včeraj preiskala vso okolico hiše sodnika R. Steeta, kjer je bila pretekli četrtek umorjena njegova žena Marjona. To so včeraj pokopali. Oblasti so zaslislale J. Swartza, 323 Bryn Mawr Rd., Wickliffe, moža Barbare Swartz, ki je nekako en mesec zaposlena kot igrarica pri sodniku R. Steeletu in s katero je šel ta večkrat ven na malico ali večerjo. Policija je zaslislala tudi neka mlada dekleta, ki so živela v bližnjem stanovanjskem bloku in so pretekli teden svoje stanovanje zapustila.

Nov odbor — Klub slov. upokojevcev v Newburgu ima za l 1969 sledeči odbor: predsed. Anton Perušek, podpredsed. John Fabjančič, tajnik. Antonia Stokar, 6011 Chestnut Rd., Independence, Ohio, tel. 524-7724, zapis. Jennie Pugely, nadzor. Andy Rezin, Anton Gorenc, Louis Kastelic, del. za Fed. Anton Perušek, Anton Gorenc, Andy Rezin, Louis Kastelic, Antonia Stokar. Seje so vsako 3. sredo v mesecu ob dveh pop.

Društvo Kristus Kralja št. 226 KSKJ ima za leto 1969 sledeči odbor: duh. vod. msgr. L. B. Bažnik, predsednik Ulrich Lube, podpreds. Mary Wolf Naggy, tajnica Mary Zupančič, 6124 Glass Avenue, tel. 482-2833; blagajničarka Jean Grcar, 35001 Lake Shore Blvd. 946-6219; blagajničarka bolniške podpore Mary Zupančič; zapisničarica Mary Semen. Slovenska poročevalka v Glasilu Mary Zupančič, Angleška poročevalka Angela Lube. Nadzorni odbor; Frank Sega, Lillian Hlabse in Ivan Rigler. Zastop. za klub SND in delniških sej: U. Lube. Vsi slovenski zdravniki. — Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v "Sodality" sobi šole sv. Vida.

Večji napor vojaškega prodiranja v vesolje?

WASHINGTON, D.C. — Nekateri vidijo v izboru dr. Roberta Seamansa Jr., bivšega namestnika administratorja NASA, za letalskega tajnika, namesto posvetitve večjo važnost in večji napor prodiranju v vesolje in raziskavanju tega v zvezi z vojaškimi potrebami.

Vojaki že dalj časa godrnjajo, ko vidijo velik sovjetski vojaški napor v vesolju, med tem ko sami ne morejo tako naglo dalje, kot bi želeli. Manjka jim denarja. Vesoljska postaja, ki bi morala po prvotnem načrtu na poti okoli Zemlje še pred koncem tega leta, ne bo nemara pred sredo leta 1973.

Sto funtov sladkorja — NEW ORLEANS, La. — Povprečno porabi v ZDA oseba letno nad 100 funtov sladkorja.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — HEAnderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 9 Tuesday, Jan. 14, 1969

Nova podoba vojskovanja v Vietnamu?

Odkar je general Westmoreland zapustil Vietnam, je vojskovanje v Južnem Vietnamu začelo dobivati novo podobo. Najpreje je njegov naslednik general Abrams spreminil način stikov s sovražnikom. Westmoreland se je držal načela: iskati sovražnika in ga uničevati. Novi poveljnik ni kazal volje za iskanje in preganjanje. Je sicer skušal čim več prostora držati pod nadzorom ameriških čet, toda področja pa ni hotel širiti za vsako ceno. Ravno nasprotno: ga je začel omejevati in opuščati utrjene postojanke, ki se mu niso zdele važne. Tak je bil na primer slučaj z znano postojanko Khe Sankh. Vsi smo mislili, da je steber naših pozicij ob južnem robu Demilitarizirane cone, pa so naši stratezi mislili drugače. Khe Sankh je danes podoben razoranemu polju, ne pa bivši trdnjavi. Tako usodo je dočakala še cela vrsta drugih naših postojank.

Naše čete so se začele pomikati proti izbranim taborem ob gosto naseljeni morski obali in v delti reke Mekong. Tako so sedaj hriboviti in gorski kraji, ki so slabo obljudejni, v sredjem in gornjem delu Južnega Vietnama le redkosti v rokah naših čet. Če sploh niso v partizanskih rokah, taborijo tam saigonske čete. Tako odhajajo v pozabo mesta Pleiku, Kontum, Loc Ninh, Dalat itd. Večji spopadi se danes odigravajo le v delti reke Mekong. Tam bijejo bitke bolj za riž in davke kot za mesta in vase.

Druga značilnost današnjega položaja na frontah je v tem, da Ho Či Minh ne pošilja več svojih čet v Demilitarizirano cono, od tam pa v gorate kraje Južnega Vietnama. Sedaj rabi severnovietnamska armada v glavnem le znano Hočiminhovo pot in obalno plovo za vzdrževanje oskrbe in za stike z delto reke Mekong.

Vpoštevatvi moramo tudi dejstvo, da Hanoi obnavlja z veliko vnemo in s še večjimi žrtvami vse kraje, ki jih je porušilo naše bombardiranje in da manjka komunističnemu režimu kapitala, orodja in delovnih sil. Samokolnica in koš, kramp in lopata so še zmeraj med glavnimi "stroji", ki pomagajo delavnim rokam pri obnovi dežele. Vlada v Hanoi se gotovo ne bi odločila za obnovo, ako bi se bala nevarnosti, da bodo zopet ameriška letala bombardirala Severni Vietnam.

Rdeče čete vseh vrst so dalje ostale izbirčne: iščejo spopade s saigonskimi obožnimi silami, za spopade z Amerikanci jim ni dosti. Odtod tudi padanje človeških žrtev na ameriški strani.

Značilne so tudi spremembe na političnem polju, kar gotovo vpliva tudi na taktiko in strategijo rdečih generalov. Moskva očitno postavlja mir v Vietnamu v prvo vrsto svojih ciljev, Peiping je prekinil, ako že ne popolnoma opustil svoje nasprotovanje ideji pariške konference. Ho Či Minh sedaj vsaj ve, kaj lahko pričakuje od Peipinga in kaj od Moskve.

Svoj politični vpliv na vojskovanje v Vietnamu ima tudi tragedija s Češkoslovaško. Praga je že jeseni postala glavni predmet zanimanja v komunističnem svetu in ne več Hanoi in Saigon. Zato tudi tako malo novic, kako komunistične države podpirajo vietnamsko OF in Hočiminhovo vlado.

Ho Či Minh si torej lahko napravi sledečo sliko o položaju v Južnem Vietnamu: ameriške čete se sicer še ne umikajo iz Južnega Vietnama, očitno se pa znotraj Vietnama premikajo v smeri proti vzhodu na postojanke ob morju in v obljudejene kraje. Notranjost Vietnama prepuščajo torej trenjem med saigonskimi in rdečimi obožnimi silami. Ta sprememba ameriške taktike je za komuniste zlata vredna, zakaj je ne bi podpirali, ne naravnost, ampak po ovinkih? Vietnamskim komunistom ne bo torej padlo v glavo, da bi po nepotrebnem dražili Amerikance. Obzirnost do njih se jim bo izplačala tudi takrat, kadar bi jim utegnili delati sitnosti.

Obzirnost do ameriške taktike jim nalaga še drugo dolžnost.

Položaj v Južnem Vietnamu je danes tak, da se glavne praske vršijo med komunističnimi in saigonskimi Vietnamci, Amerikanci se skušajo ogniti vmešavanju v take spopade. Vendar morajo pri tem poznati svoje meje tako vietnamski komunisti kot Amerikanci.

Amerikanci ne smejo — vsaj začasno — dovoliti, da bi komunisti popolnoma razbili saigonske obožne sile. Morajo biti pripravljene, da saigonskim četam priskočijo na pomoč. Komunisti se torej ne smejo podati v operacije, ki bi provocirale ameriško vmešavanje. Lahko meljejo po svoje saigonske vojaške oddelke, toda čisto uničiti jih pa ne smejo, kajti tak uspeh bi pomenil ponovno vmešavanje ameriških divizij.

Na papirju je take meje lahko potegniti, v praksi pa ne. Vzemimo na primer vprašanje orožja. Saigonske čete dobivajo od Amerike vso potrebno tehnično pomoč. Jim je

zagotovljena tudi v prihodnosti, vendar pa le v istem obsegu, kot sedaj saigonska vlada dobiva tako pomoč od Amerike. Ako bi saigonske čete dobivale od Amerike več orožja kot do sedaj, ne ve nihče, kako bi na to reagirala vlada v Hanoi. Lahko bi tako, da bi se razgovori o premirju zavlekli.

Končno je važno tudi to-le: do sedaj smo mislili, da bo Ho Či Minh naravnal svojo vojaško taktiko v Južnem Vietnamu po nihanju pogajanj na pariški konferenci. Sedaj moramo dodati še novo okoliščino: naravnal jo bo tudi po taktiki, ki jo bodo izvajale ameriške čete v Južnem Vietnamu. Presoja vsakokratnih vzrokov komunističnega taktiziranja bo postala težja, ugibanja o njih pa zmeraj bolj tvegana. Zato bo treba tem previdnejše tehtati razne novice s fronte in iz Pariza. Drugače se bomo zopet zgubili v praznih upih in napovedih.

BESEDA IZ NARODA

ŠEPET POD TURNOM

Piše rojak iz prestolnice.

WASHINGTON, D.C. — Zadnje čase se mi je s pisanjem za narodov blagor tako strašno mudilo, da sem skoro popolnoma pozabil na obletnico te kolone. To je bilo slabo in neslovensko, kajti Slovenci že po navadi radi slavimo vse, kar nam pride na misel. Če zaradi drugega ne, pa vsaj zato, da lahko — slavimo. Ni čuda torej, da pri toliki dejavnosti včasih pozabimo na kake silno važne stvari. In, kot premnogi veliki zgodovinski dogodki, je tudi obletnica te kolone šla tiho mimo nas.

Marsikaj sem v tem letu dni napisal — pol za šalo, pol zares in pol nekje vmes med šalo in resnico. To pa znese kar tri polovice in to tudi ni malo. Celotno več kot ena je! Nekateri so me hvallili, češ da niti sam Art Buchwald ne bi mogel bolje; drugi so spet rekli, da je včasih bilo vse tako zmešano, da je jaz sam lahko kaj takega napišem. Rekli so, da tako čudno zelje lahko raste samo na mojem zeljniku in to jim prav rad verjamem, kajti takega zeljnika, kot je moj, ga res ni na celem svetu! ..

Sam pa vsem, ki so doslej to kolono prebirali s stalnimi mešanimi občutki, hvaležen za posluš in pozornost in iskreno zagotavljam, da se bom tudi v bodoče držal zlatega Lincolnevega reka: *With malice toward none and charity for all!*

Zdaj, ko sem se osebno znova predstavil, vsem zahvalil in vse pozdravil, lahko spet krepko pljunem v roke in se lotim rednega dela. Najpreje je seveda na vrsti

KONGRES. — O pričetkih novega zasedanja so listi že obširno in podrobno poročali. Izguba časa bi bila, ako bi to spet znova pogreval. Popisal bom rajši ono, kar sem zvedel potom lastnih zaupnih virov v Kongresu. Novoizvoljeni podpredsednik Agnew — Bog daj bodočemu predsedniku Nixonu še mnogo let življenja — jo je mahnil v Senat. Tam namreč še nikdar ni bil in se je zato želel kratko pomeniti s sedanjim predsednikom Senata. To delo pa po določitvah ustave opravlja sam podpredsednik ZDA. Podpredsednik Humphrey ga je prisrčno sprejel, mu ponudil pest grških rozin za moč in ga povprašal, kako in kaj. "Well," je izdaval Agnew, "kar gre, zaenkrat vsaj..." "To je dobro," je odvrnil Humphrey, "kajti zadnje čase sem slišal, da si zašel v gotove težave." "Da," je potrdil Agnew. "Vendar pa, če natančno pogledaš, takoj vidiš, da se je pravzaprav vse začelo šele takrat, ko se je Jackie poročila. Od takrat vsi ljudje nekoliko sumničijo Grke. Vi demokratje ste zelo prebrisani..." Humphrey se je zarežal: "Hvala za poklon. Kaj se ve? Mogoče nam je res Jackie hotela pomagati vsaj na ta način, ko drugače ni mogla. Kaj pa tebe prinaša v senat? Najbrže bi rad vedel, kakšni so posli in dolžnosti podpredsednika teh Združenih držav?" "Ah, vi demokratje ste res prebrisani," je odvrnil Agnew. "Hubi, bejbi, že vnaprej si ve-

del, kaj me prinaša," se je smehljaj in laskavo dodal: "Mogoče bi še jaz moral postati demokrat..." "Veš, to bo pa z ozirom na dogodke zadnjih mesecev precej težko. Bomo postali bolj strogi in ne bomo sprejemali vsakogar," je odkrito povedal Humphrey. "Zanima te, kaj naj počenja podpredsednik ZDA?" "Zato sem prišel, kajti Nixon mi je rekel, da bom moral predsedovati senatu. Je to težko?" je vprašal Agnew. "Pinac," je hladnokrvno odgovoril Humphrey. "Besede pri tem delu itak ne boš imel nobene; niti glasovati ne moreš — razen, kadar je izid glasovanja neodločen. T a k r a t vrže ti svoj glas. Pa to se zgodi zelo redko. Nixon je enkrat imel tako srečo, jaz pa še te ne. Poleg tega ti tudi ni treba biti pri vseh sejah. Odkrito rečeno, gospodje senatorji so najrajši sami. Da se le šem pa tja prikažeš, da ne pozabijo tvojega imena..." "To je vse?" je olajšano vprašal Agnew. "To je vse, kar ustava zahteva od podpredsednika Združenih držav," je slovesno odvrnil Humphrey. "No, potem pa ne bo tako hudo," se je sproščeno nasmenil Agnew in še vprašal: "Kako pa glede hrane in stanovanja? Veš, kot marylandski guverner sem imel na razpolago brezplačno malo graščino, nekaj služinčadi in veliko barko..." "Na to pa kar pozabi," je takoj odgovoril Humphrey. "Kot podpredsednik Združenih držav si drugi mož v naši deželi in zato si moraš sam plačati hrano in stanovanje. Tudi barko, če ti bo sploh še ostalo kaj denarja..." Agnew je molčal in tako tudi Humphrey, kajti povedala sta si vse. Pravijo pa, da je Agnew, ko je čez čas za puščal senat, tiho popeval staro nemško božično pesem, ki je postala državna himna Marylanda: "O jelka, o jelka, kako zelena so tvoje veje..." In ni pel po angleško, pač pa po nemško, da ga je sam pokojni Adenauer blagoslovljal iz groba. Ah, tudi Grki so zvitji ljudje in ne samo demokratje...

SVETIŠČE. — Božja previdnost je hotela in navdihnila č. g. Cegljarja s toliko željo po učnosti, da bo napravil vsaj en doktorat sebi v slavo in salezijanskemu redu v ponos. To pa pomeni, da bo vsaj še do jeseni tu med nami in nam slovensko maševal. Tako smo imeli tudi letošnjo prvo nedeljo v mesecu slovensko sveto mašo, ki se daruje za vse dosedanje in bodoče do brotnične slovenske kapele. Glede kapele pa stoji stvari takole: v najbližnji bodočnosti bomo že imeli načrte in tudi datum posevjetive bo določeni. Kar je zatorej sedaj najbolj potrebno je, da zberemo preostali del prispevka čimpreje. Jaz sem pa tja nekoliko pomagam pri delu za kapelo in povem vam, bratje, to je delo. Vedno bolj občudujem tajnika gospoda F. Tureka v Clevelandu, da je turek še živ. Čimpreje bo celotna vsota zbrana, tem preje si bo oddahnil. Zato predlagam, da vsakdo, ki je dal petaka, priloži še enega, in kdor je že dal kovača, naj da še enega v tem letu. Kdor pa še ni dal, naj kar hitro seže v žep in prispeva. Kdor hitro da, dvakrat da!

H koncu želim vsem bralkam in bralcem veliko sreče in zdravja v letu 1969! Naj bi bilo uspešno in blagoslovljeno za vse Slovence, doma in v svetu!

Bogomir Chokel

Tudi njujorška srenja stopa v novo leto

NEW YORK, N.Y. — Zdi se mi, da so bili časi, ko smo ob prelomnici Silvestrove noči nekam bolj premišljevali, ne samo o lastnem bodočem življenju, ampak tudi o življenju naših organizacij, katerih člani smo bili, kakor smo hkrati tudi skušali ujeti pravo cesto dobrega za svoj narod.

Na Silvestrov večer — oziroma na Novega leta dan, ker zaradi male nezgode sem si pred dnevi zvil nogo, nisem šel na "Osno" na silvestrovanje in ne k maši ob začetku leta.

Za mene ni bil to tisti običajni začetek. Kot Slovenec na tujem sem bil in sem še prepričan, da je novo leto treba začeti z molitvijo v domači narodni cerkvi. Po telefonu sem zvedel, da svojih srenjčanov, kateri so bili brez svoje podobne nezgode, ni prišlo silvestrovat v domačo dvorano, niti jih ni bilo k osmi in deseti maši.

Razmišljal sem: ali smo v obdobju novega padca zanimanja njujorških Slovencev za narodno skupnost. Niti na Sveti večer nisem bil zadovoljen ob pogledu po domači cerkvi.

Imeli smo čudovito lepe jaslice na glavnem oltarju. Pred jaslicami je župnik p. Richard daroval polnočno mašo. Petje na koru je bilo lepo. Z dokajšnjo tehniko in občutjem so peli prvo pesem: Sveta noč. Spet smo imeli precej, nekaj tak znanjih glosov Louisa Rupnika in njegovega brata Stanleyja, Charlie-a Guardija. Zaradi odsotnosti gospe Kalanove je ta večer orglala Louisjeva ženka Helga Rupnikova in pevovodja "Fantov z Osmo" dr. Delak je pevec tokrat vabil in pripravil. V tem oziru je bil Sveti večer v njujorški slovenski cerkvi lep napredek. Zeleli bi, da ne bi že v božičnem jutru bil zgubljen in zamrt v mestnem mrazu, ampak da bi ga našli obdržati z našo skupno prizadevnostjo.

Pogled po cerkvi mi je risal podobo, ki mi je pripovedovala, da v skoraj čisto zasedeni cerkvi ni naša srenja, ampak da je dokaj drugorodnih vernikov, ki so prišli v slovensko cerkev, ker jim je najbližja. V letih, ko sem prišel iz očetnjave slovenske, pa mi je sestra na prvi Sveti večer rekla: "V slovensko cerkev moramo iti zgodaj k polnočnici, da bomo dobili sedež!" In zares, že ob pol 11. smo bili v cerkvi. Cerkev pa se je polnila. Vse klopi so bile tesno zasedene. Še stole so prinašali. In srenjčani so stali vsepovsod, kjer je mogel kdo le dobiti kako še majhno praznino, da se je vrnil. Nobenega tujca ni bilo med nami!

Zares v teh letih je naša srenja močno odmrla. Vendar držala bo pa še druga resnica: močno je zamrla!

Odmrl je dokaj starejši rod, toda novejši in mlajši pa je zamrl. In to je tisto, kar čuteči Slovenci s skrbjo in žalostjo občuti. Mislim, da ravno v tej deželi polne svobode zdaj s svojim čutom lahko stalno izpričujemo: kolikšna je naša vernost, kolikšna je naša narodna zavednost in koliko nam je do ohranjanja slovenstva.

Zares: ali je bilo naše govorjenje, ko smo dospeli do ameriških obal in do lepih zaslužkov, o veri in narodnosti nekaj več, kot pa samo besede, besede, besede... Misel mi gre še na začetek decembra. Takrat nas je obiskal Miklavž. Cerkevna dvorana je bila polna. Zares vsakdo je lahko bil nasmejan in vesel, toliko je bilo v njej slovenskega živčava. Vem, da Miklavževi spremljevalci, pekleniški niso v

pogubljenje odnesli naših otrok, vendar pa po tem večeru jih porredko srečujem na "Osmi".

V otroku ne odmre hitro čutenje, ki ga globoko vsadiš v njegovo dušo; kaj lahko pa se zgodi, da slovenski otrok odmre za narodno skupnost, ker ga nisi nikdar trdo zasadil vanjo!

Zdi se mi, da bi lahko nizal misel na misel v tem svojem razmišljanju. Vendar eno bi rad poudaril, s tistim vzdihom, ki sem ga dobil ob 50-letnici slovenske njujorške cerkvice sv. Cirila: O, da bi ta cerkva mala — zmeraj slovenska ostala!

Vzdih je lep in plemenit, a sam vzdih ne ustvarja ničesar. Vsakdo od nas mora v takšnem vzdihu za našo skupnost nekaj storiti. In tako jaz pišem to misel njujorškim slovenskim srenjčanom v premišljevanje.

Tone Osovnik

Veliki življenjski jubilej ge. Nežke Rus

CLEVELAND, O. — Jutri, 15. jan., obhaja 80-letnico življenja ge. Nežka Rus, znana slovenska žena in mati s 3622 E. 80. ceste; med drugim mati znanega slovenskega duhovnika-marijanista Gabrijele Rusa, univ. profesorja za francoski jezik in književnost na univerzi v Daytonu, O.

Jubilantinja se je kot dekle pisala Simončič. Rojena je bila 15. januarja 1889 v Rovišču, župnija Studeneč pri Krškem, v vasi, kjer so odkopali številne halstatske gomile. L. 1905 je šla z bratom Lojzetom v Ljubljano; tega so bili tja poslali na orglarstvo polnočno mašo. Petje na koru je bilo lepo. Z dokajšnjo tehniko in občutjem so peli prvo pesem: Sveta noč. Spet smo imeli precej, nekaj tak znanjih glosov Louisa Rupnika in njegovega brata Stanleyja, Charlie-a Guardija. Zaradi odsotnosti gospe Kalanove je ta večer orglala Louisjeva ženka Helga Rupnikova in pevovodja "Fantov z Osmo" dr. Delak je pevec tokrat vabil in pripravil. V tem oziru je bil Sveti večer v njujorški slovenski cerkvi lep napredek. Zeleli bi, da ne bi že v božičnem jutru bil zgubljen in zamrt v mestnem mrazu, ampak da bi ga našli obdržati z našo skupno prizadevnostjo.

Pogled po cerkvi mi je risal podobo, ki mi je pripovedovala, da v skoraj čisto zasedeni cerkvi ni naša srenja, ampak da je dokaj drugorodnih vernikov, ki so prišli v slovensko cerkev, ker jim je najbližja. V letih, ko sem prišel iz očetnjave slovenske, pa mi je sestra na prvi Sveti večer rekla: "V slovensko cerkev moramo iti zgodaj k polnočnici, da bomo dobili sedež!" In zares, že ob pol 11. smo bili v cerkvi. Cerkev pa se je polnila. Vse klopi so bile tesno zasedene. Še stole so prinašali. In srenjčani so stali vsepovsod, kjer je mogel kdo le dobiti kako še majhno praznino, da se je vrnil. Nobenega tujca ni bilo med nami!

Zares v teh letih je naša srenja močno odmrla. Vendar držala bo pa še druga resnica: močno je zamrla!

Odmrl je dokaj starejši rod, toda novejši in mlajši pa je zamrl. In to je tisto, kar čuteči Slovenci s skrbjo in žalostjo občuti. Mislim, da ravno v tej deželi polne svobode zdaj s svojim čutom lahko stalno izpričujemo: kolikšna je naša vernost, kolikšna je naša narodna zavednost in koliko nam je do ohranjanja slovenstva.

Zares: ali je bilo naše govorjenje, ko smo dospeli do ameriških obal in do lepih zaslužkov, o veri in narodnosti nekaj več, kot pa samo besede, besede, besede... Misel mi gre še na začetek decembra. Takrat nas je obiskal Miklavž. Cerkevna dvorana je bila polna. Zares vsakdo je lahko bil nasmejan in vesel, toliko je bilo v njej slovenskega živčava. Vem, da Miklavževi spremljevalci, pekleniški niso v

pogubljenje odnesli naših otrok, vendar pa po tem večeru jih porredko srečujem na "Osmi".

Fanika Beričič umrla

JOLIET, Ill. — Anglesko dobra Fanika Beričič se je poslovila od svojih ljubljeneh sester in sorodnikov na Zahvalni dan, 28. novembra 1968, in odšla, kot vsi trdno upamo, v nebesa k svojim dobrim staršem.

Bila je iz dobre Beričičeve družine na Rakeku, kjer so imeli stari trgovino.

Prva svetovna vojna jim je vzela očeta, ki je umrl v Galiciji. Spominjam se, da so mi stariši v Logatcu, kamor sem prišla na počitnice, pokazali Domoljub, ki so ga hranili. Kako "lepo" se je poslovil od svoje žene; ko so slutili, da ga bo zadelo krogla. Izročil ji je svojo duhovno oporoko, v kateri je prosil, naj vzgaja svoje tri hčere, da se bodo nekoč vsi združili v nebesih. Njegova žena je umrla l. 1935.

Vse hčerke so bile vzgojene v samostanu ursulink. Fanika, najstarejša, je prevzela trgovino. Mimica se je pozneje poročila z zdravnikom dr. Barago, najmlajša Pepca pa je študirala za učiteljico. Fanika je skrbelo zanj prav po materinsko. Kadar sem prišla na Rakek, sem občudovala zlasti Faniko. Vem, da ni nikoli nikogar užalila, bila je prinzalesljiva, iz njenih ust ni nikoli prišla trda beseda.

Nekoč je obiskala mojo bolno mamo; mislim, da leta 1944. Kar pokleknila je k njim in jim božala roke. Mama so bili doma z Unca pri Rakeku. Menili sta se, kako je bilo, ko so hodili tam v šolo. G. župnik je bil skrben oče svojih faranov; otroci so kar tekli za njim, ko so za zagledali Faniko so prosili, naj gre na pokopališče na Uncu in v njihovem imenu pomoli za njegovo dušo.

Ko so mama umrli 1944, je prišla gdč. Pepca na pogreb, četudi je bila pot z Logatca zelo nevarna, ker so bombe sipale ogenj na železniško progo.

Fanika je s sestro go. Mimico zelo skrbelo za vzgojo svojih nečakov in nečakinj. G. Andrej je zdravnik v Novem mestu, ena nečakinja je inženir, ena še študira; marsikatero pismo mi je prebrala Pepca, kjer Fanika skrbi za vse, vzpodbuja svoji dve sestri. Vsa pisma, ki jih dobiva Pepca od njih, so vsa polna ljubezni, hvaležnosti do Fanike.

Mislim, da se ji bom odlej tudi jaz priporočala, da bo prosila pri Bogu zame, da bom lahko prenašala vse križe. Naj počiva pod varstvom nebeške Matere in uživa v nebesih ljubelega Boga.

Lojzka Verbič

IZ NAŠIH VRST

Cochrane, Alta. — Spoštovani! Priložen je ček za U.S. \$18, za kritje naročnine Ameriške Domovine za leto 1969.

S časopisom sem zelo zadovoljen, le žal isti ne prihaja redno, kar pa seveda ni Vaša krivda, ampak od pošte.

Pozdravlja Vas

Draga Petrunic

Milwaukee, Wis. — Spoštovani! Prilagam denarno nakaznico za \$16, za celoletno naročnino Ameriške Domovine in Vam obenem želim veliko novih naročnikov in uspeha v novem letu 1969. Lep pozdrav!

Martin Simič

Milwaukee, Wis. — Spoštovani! Prejela sem Vaše pismo, da mi je naročnina potekla l. januarja 1969. Ker ni bilo nobenega, da bi bil odnesel na pošto, sem letos malo zakasnela.

Priloženo Vam pošiljam \$16 za enoletno naročnino. Z Ameriško Domovino sem zelo zadovoljna, z mojim zdravjem pa žalibog ne preveč. Pred desetimi meseci sem bila operirana, pa se še vedno ne počutim dobro in rana še ni povsem zaceljena.

Sprejmite vsi skupaj lepe pozdrave in srečno novo leto! Zbogom!

Louise Persha

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Lepo voščilo — uvod v naše delo ob novem letu

"Blagoslovljen Božič in novo leto: s takšnim blagoslovom, da iz dobrih načrtov nastanejo uresničitve, iz že obstoječega dela še večji napredek, iz trpljenja blesteči kapital."

Fr. W. Kos S.J.

V novo leto ne stopamo brez načrtov. Potreben nam je blagoslov, da bodo zasledovali dobre cilje; potrebna nam je vztrajnost, da bodo načrte tudi uresničili. Božji blagoslov pa bo odganjal zlobna nasprotovanja.

Malokdaj pomislimo, da je treba truda in napora, da se obstoječe delo ohrani in še večjega, da se doseže napredek. Tudi pri našem delu za ohranjanje naravno-kulturnega obraza in za nenehno spoznavanje prave idejne smeri v naši skupnosti velja: kdor ne napreduje, nazaduje.

Premalo razumemo ceno trpljenja in njegovo korist. Oče Kos zahtuje, da iz trpljenja raste blesteči kapital za tistega, ki trpljenje obrne v pravo smer. Kdor zna delati in ob delu tudi trpeti za uresničitve dobrih načrtov, temu ni treba skrbeti, kakšni bodo uspehi. "Iz trpljenja nastane blesteči kapital."

Nov pomožni škof v Torontu

Na sv. Treh kraljev dan, 6. januarja 1969, je sv. oče Pavel VI. posvetil v Rimu torontski nadškofiji novega pomožnega škofa. Za to mesto so sv. oče izbrali dosedanega nadškofijskega kanclerja msgr. T. B. Fultona. Msgr. Fulton je bil v Torontu znana osebnost in priljubljen cerkveni predstojnik tako med duhovščino kot med laiki. V Rim je odpoval 1. jan. letos v družbi torontskega pomožnega nadškofa Filipa Pococka. Novi pomožni škof tudi Slovence dobro pozna. Naj sprejme tudi naše čestitke!

Župnijske vesti od Marije Pomagaj

Najbolj zanimiva je vest, da je g. župnik razrešil cerkveni odbor. V prvi slovenski župniji v Kanadi cerkveni odbor že dolgo let ni bil voljen. Nekaj odbornikov sedanega odbora je imenoval še prvi župnik dr. J. Kolarič CM, nekaj pa sedanji g. A. Prebil CM. Za nekatere je bila to vsekar dolga poslovna doba in ni čudno, če so tudi oni želeli spremembe. V tej dolgi poslovni dobi se je v župniji — ne samo v Cerkvi na splošno — marsikaj spremenilo. Sprememba je tudi v tem, da so v petek, 10. januarja, imeli moški člani župnije možnost predlagati svoje kandidate v nov cerkveni odbor.

Naravnost prirastek župnije Marije Pomagaj. V letu 1968 se je poročilo 25 parov. Krščenih je bilo 112 otrok in sicer 63 fantkov in 49 deklic. V fari je bilo pokopanih 10 Slovencev. Tudi pri odhodu na drugi svet so prednjačili moški. Umrlo jih je sedem in tri ženske. Najmlajši je bil star šele 43 let, najstarejši pa 78. Težko pa bi bilo ugotoviti, koliko Slovencev se je priselilo na področje župnije Marije Pomagaj iz drugih krajev Kanade in iz Slovenije. Stalni pojav pa je

tudi odseljevanje, ker mnogi prodajajo svoje hiše v mestu in se selijo ven, kjer je več prostora in dobrega zraka.

Društvo Slovencev Baraga in S.T.Z.

Zadnje nedeljo pred Božičem sta Društvo Slovencev Baraga in S.T.Z. povabila v Slovenski dom slovenske družine. Vreme ni bilo prav nič naklonjeno. Ljudje pa v Slovenski dom radi gredo in tako se je tudi to pot nabralo v dvorani kar lepo število, kakih 200 duš. Seveda je prevladovala mladež. Ker je ta drobščina vnaprej nekaj slišal o Miklavžu in parkeljnih, zato je vladala med njim primerna krotkost. Program, ki je navzoče popeljal v razpoloženje Božiča, je pripravil g. Otmar Mauser. Ob tej priliki so navzoči zopet slišali dragi očetovski glas priljubljenega vladike škofa dr. Gregorija Rožmana. Drugi del programa je bil nastop Miklavža, ki je poslal v dvorano kot predhodnico krdelo parkeljnov. Za konec je sledilo obdarovanje; vsakdo je dobil po svojih zaslugah: eni kazni, drugi darila.

Občni zbor misijonskega krožka

Vsak prvi četrtek zvečer je čas, ko se sestanejo prijatelji misijonov, ki so povezani v Baragovo misijonski krožek. 2. januarja so člani imeli občni zbor. Slišali so kratka poročila o delu v preteklem letu in so izvolili nov odbor. Poročila so povedala, da so se vse leto redno zbirali na sestanke, kjer so bila predavanja, razgovori o delu misijonarjev in duhovne misli. Člani so za misijone molili in darovali ter delali. Zunanji vidni sadovi tega dela so bili več kot trije tisočaki, ki jih je krožek zbral. Denarni dohodki so prišli v blagajno kot darovi članov, darovi nečlanov, dobiček od tombole in ostanek od prejšnjega leta. Od te vsote je bilo kakih 400 dolarjev stroškov, za misijonarje pa je ostalo \$2,351.00. Predsednik g. J. Kvas je pred Božičem poslal denarna darila 18 misijonarkam in misijonarjem.

Pri volitvah je bil izvoljen nov odbor: predsednik g. Janez Marentič, podpredsednica g. Francka Turk, tajnica gđ. Carmen Markeš, pomožna tajnica gđ. Metka Muhič, blagajnik g. Jakob Kvas, nadzornik pa g. Jurij Eržen. Duhovnik krožka bo g. J. Časl. Duhovnik.

Ko so bile zaključene uradne zadeve občnega zbora, se je razvil družabni del večera. Člani so ta del imenovali božičnico. Gospe in deklice so postregle s pecivom in čajem. G. Sirecl je prinesel medicine, g. Janez Muhič pa domačega vina, da je čaju prijetno spremenil okus. Obilica dobrot je razgibala duhove in ogrela srca. Članstvo Baragovega misijonskega krožka, ki počasi narašča, se tako spreminja v trdno povezano družinsko skupnost. Misijonski por.

Slovinci v Torontu za Biafro

Na predlog duhovnika Baragovega misijonskega krožka č. g. J. Časla so člani enoglasno sklenili, da bodo nedeljo, 26. januarja, popoldne žrtvovali za Biafro. Znano je, v kakšni tragični situ-

Moose banket

TORONTO, Ont. — Tradicionalni slovenski lovski večer, ki ga organizira STZ, če naši lovci tudi kaj poderejo na visokem severu, bo v soboto, 1. februarja, zvečer ob 7.30 v Slovenskem domu na 864 Pape Ave.

Dejstvo, da je bil banket doslej še vsako leto priča, da so lovci tudi po svoje "kampeljci", ker kar tako se tako žival ne dobi. Letos sta darovala meso Frank in Peter Grmek, musa sta ustrelila, ko sta lovila iz STZ kočve v Elk Lake-u. Musta sta priklicala, ko sta taburila ob slikovitem jezzeru v začetku oktobra. Dobil je 9 strelcov, rogovje si boste lahko ogledali v Domu.

Večerjo pripravil ga. Hacetova, za ples, kateri se razvije po banketu, pa igra orkester "Slavček". Vsi prisrčno vabljani! Vstopnice so dobijo v predprodaji; kličite: 261-6383.

Sporočamo, da bodo smučarske tekme 15. in 16. marca v Bancroftu, tekmovalo se bo: člani v slalomu in teku, dekleta pa v smuku. Za informacije kličite: 261-6383.

STZ Toronto

Božični darovi slovenskim misijonarjem

Pred zadnjim Božičem je zvesti dopisovalec s slovenskimi misijonarji g. Jakob Kvas razposlal po vsem svetu denarne nakaznice. To pot so bili deležni skromnih darov sledeči: Oče Jože Cukale S.J., s. Marija K. Pirc, s. Anica Miklavčič, s. Jožefa Zupančič, s. Miriam Zalaznik, s. Marija Silvester, s. Elizabeth Pogorelec, g. Ivan Obala, s. Marjeta Mrhar, s. Ksaverija Lesjak, oče Vl. Kos S.J., s. Magdalena Konjč, s. Rozalija Brilej, s. Lidija Krek, dr. Filip Zakej za Rožmanov zavod v Argentini in Baragovo misijonišče istotam. Vsi ti so dobili po \$54.00 vsak.

Župnija g. Jožeta Kokalj-a S.J. v Zambiji pa je dobila \$108.00, g. Ivan Stanta na Madagaskarju pa \$269.73. Tako je s poštnino znašal božični dar torontskih Slovencev slovenskim misijonarjem \$1258.73.

Misijonar oče V. Kos S.J. se je z Japonskega tako zahvalil za ta dar:

"Prehiteli ste me s svojim ljubeznivim darom, v katerem so zakopane Vaše žrtve in Vaši podvigi pri tomboli — in kolikor predvidevam, bom denar tako uporabil, da bo blažil, krepil in pomagal kolikor se da mnogim. Bog lonaj!

V novem letu bom daroval sveto mašo za vas vse: da se ne kako oddolžim in prispevam k plemenitosti, ki jo ni nikdar dovolj v tem svetu."

Bral sem "Vrednote"

Bral sem jih in sicer peto knjigo iz leta 1968. Prebral jih še nisem, ker jih je 200 strani revljane oblike in ker knjiga sili k premišljevanju in k študiju. Zato "Vrednote" bogatijo in bi bilo škoda, da bi Slovenci, kjerkoli so, šli mimo teh vrednot, ne da bi imeli od njih kako korist. Brat sem začel od zadaj. T. neta Debeljaka "Doneski k Levstikovemu Martinu Krpanu". Takole zaključil svojo razpravo: "... 600 let je Krpan reševal du-najski prestol pred Brdovci, zdaj je nastavl svojo mesarico in ni podrl samo lepe lipe, ampak presekal vse korenine odvisnosti od cesarskega dvora." Bilo je to pred 50 leti, 1918.

Sedaj pa začnem brati in premišljevat razpravo: Naše občestvo, ki jo je napisal Vinko Brumen. Koliko nakopičenega bogastva najde v teh "Vrednotah"... ljubitelj vrednot.

Priljubljeno ime

NEW YORK, N.Y. — V ZDA je 27 mest z imenom Franklin in prav toliko z imenom Clinton.

Z novimi upi v novo leto

TORONTO, Ont. — Leto 1968 je utonilo v preteklost. Božični zvonovi so utihnili. Svetovnočeni mir in milina Božjega Deteta še sijeta skozi meglo vsakdanjih dni, zavutih v plašč dela, skrbi in notranjega pozabljenja. V visokem snegu se izgublajo koraki in iščejo trdnosti zemlje. Za sivim obzorjem se skriva božje sonce; tako rekdokaj zadnje dni sveti v oči in še takrat severni vetrovi krađejo prijetne žarke s svojim ledenim dihom, da se stisnemo v domače kote in premišljujemo o zeleni pomladi in toplih počitnicah.

Spominjamo se lepih dni in dogodkov, ki so obogatili naše lansko leto. Slovenci smo družabni ljudje. Kakor skrbno čuvamo skrivnosti lastnih ognjišč, tako radi skupno praznujemo velike dogodke, gradimo načrte in delamo za skupne ideje. Čim več se nas zbere, tem večja je dejavnost, tem boljši uspeh in močnejše upanje v lepše dni. Leto 1968 nas je večkrat združilo v pomembnih slavnostih. Od velikonočnih praznikov v zgodnji pomladi, ko obhajamo čas Obiskanja in Vstajenja našega Gospoda, nas vodi pot k Šmarni-cam. Potem se zberemo k procesiji sv. Rešnjega Telesa na Slovenskem letovišču in ponovno manifestiramo svojo vero na Katoliškem dnevu. Zvestobo narodu in domovini poživljamo v praznovanju Slovenskih dni.

Leto 1968 je zlasti svetlo zapisano v naši kroniki. Z združenimi močmi smo slovesno obhajali 50-letnico razglasitve slovenske svobode. Spominjali smo se 20-letnice prihoda prvih slovenskih beguncev iz druge svetovne vojne v Kanado. Na skupnih zborovanjih smo pregledali ta čas našega življenja v novi domovini. Z izbranimi prireditvami želimo skrajšati pot na oltarje našima svetniškima kandidatomu Slomšku in Baragi. Stoletnici smrti škofa Barage smo posvetili letošnji Katoliški dan. Slavnostni govornik msgr. M. Jezernik nam je približal lik svetniškega duhovnika, ki je iz ljubezni do duš zapustil dom, svetno ljubezen in imetje. Postal je oče Indijancem in eden največjih ameriških misijonarjev. Njegova slika v barvastem steklu bo krasila slovensko kapelo v novi baziliki Brezmadežne v Washingtonu.

Misli se ustavimo. Naše praznovanje ni končano. V tistih lepih dneh so se zganila naša srca... 1200 let od časa sv. bratov Cirila in Metoda, sveti luč vere našemu ljudstvu. Kako naj pokažemo svojo hvaležnost Bogu za ta dar, ki nas vse ohranja pri življenju? Postavimo spomenik vere, da bo v zgodovini, v krogu narodov, ostalo na veke zapisano slovensko ime. V večnem mestu, središču krščanstva, po prvih mučencih zaznamovanem, katerim so naši moderni iz leta 1945 blizu — naj se dvigne spomenik — "Slovenicum"! Ta zavod naj bo spomenik naše katoliške zavesti, ki se ne boji bodočnosti, naše upanje za prihodnja stoletja, porok bodočega slovenskega pomlajenja. Iz ljubezni do Boga in domovine naj zraste dom slovenskih duhovnikov, ki bodo z globokim poznanjem božjega nauka tesneje povezani s skalo resnice, vodili in ohranjali slovensko ljudstvo doma in po svetu. Iz zahvalnega pisma slovenskih škofov vsem dobrotnikom in prijateljem razberemo, kako je slovenski zavod za zdravo rast vere in naroda potreben. Današnji čas, doba razgovora in organiziranega brezboštva, kličo po široko razgledanih in izobraženih duhovnikih, ki jih naš slovenski rod v domovini ne more sam vzgojiti. Od Božiča je vsakemu vernemu človeku dobra misel blizu. Bog sam se je nam daroval. Ljudje pa smo božje podo-be. Naše posnemanje božje dobrotljivosti naj bo obenem znak hvaležnosti. V vernem srcu je za hvaležnost vedno dovolj prostora.

Ta hvaležnost sedaj gradi Slovenski zavod v Rimu, kjer že pogloblja svoje znanje enajst slovenskih duhovnikov. Zavod obstoja že od 28. oktobra 1965 kot pravna ustanova, hiše pa še ni nobene. Duhovniki so gostje drugih zavodov, kjer je vedno stiska in tuje okolje. Iz zadnjih poročil beremo, da je zemljišče za Slovenski zavod že kupljeno in plačano. Načrti so v glavnem pripravljani in potrjeni. Slovenski škofje, zaupajoč v božjo previdnost, upajo, da bodo letos začeli z zidavo najnujnejšega prvega dela zavoda. "Slovenicum" bo vseslovenski zavod. Zagotavlja uradno prisotnost naroda v rimski cerkveni kuriji. Vršil bo svoje zgodovinsko poslanstvo in predstavljal sveto slovensko kulturo in versko imetje. "Slovenicum" bo domača hiša slovenskim popotnikom in romarjem v večno mesto, zavešči slovenskih škofov ob priliki uradnih obiskov v Rimu. Marsikdo se bo morda v poznih letih spominjal slovenskih "farovških vrat" v Rimu, katerim je s svojo žrtvijo gradil podboje. Kar so bile pred nekaj leti le sanje, postaja resničnost. Številni slovenski dobrotniki z vsega sveta pomagajo k izpeljavi načrtov. Iz neposredne bodočnosti se kažejo obrisi Slovenskega zavoda. Hvaležna srca pričakujejo skorajšnjo njega dne, ko se bo vesoljna slovenska družina zbirala k blagoslovitvi novega zavoda v Rimu in s sv. očetom zapela v nebo tisto slavno "Alelujo", ki nas je ob lanskem praznovanju Baragovega dne združila v pripravljenosti za velike stvari.

Božji Previdnosti prepučeno in slovenski hvaležni darežljivosti — v prihodnjih treh letih bodo pota kazala v Rim k sv. očetu po blagoslov in k slovenski otvoritvi "Slovenika". Ob koncu božičnih praznikov se spomnimo besed slovenskih škofov; bodimo tudi zanaprej "enega srca in enega duha" in "z veseljem in prostim srcem" nadaljujmo delo za naš zavod v Rimu. Za vsu duhovno in zunanjo pomoč se vam, dragi Slovenci, vdano zahvaljujemo

Odbor za "Slovenicum" v Kanadi

L. Ambrožič st.:

OBLJUBA DELA DOLG

LXVI

"Za slučaj kakšnega napada. Takrat sem že vedel, na kateri napad misli, pa sem bil tiho in kmalu odšel iz tistega začaranega kroga. Nikakor mi pa še danes ne gre v glavo, kako se je, vsaj na zunaj se je dalo tako sklepati, tako načelen mož, kot je bil Keber, mogel tako preusmeriti. Edino, kar se mi zdi, da bo držalo, je to, ker je imel zelo lepo posestvo in ker je bil dober gospodar, ga je zapeljal krivični mamon misleč, da ga bo to rešilo. Deloma ga baje je, kakor so mi povedali, mu niso dosti zaplenili, in kot vem, še zaprt ni bil nič, ker so v začetku imeli vse tiste za slabe, ki jih niso nič vtaknili v luknjo...! Kar se tiče načelnosti, so pa mnogi odgovorili. Ostali so doma ali pa odhajali sami od doma, družino, otroke, v nekaterih slučajih zelo številne, so pa prepučali usodi čes, če bodo otroci doma in mati, ne bodo zaplenili posestva itd. Nič pa niso pomislili, da, če bodo rešili posestvo (kar se je le v malo slučajih zgodilo), bodo pa otroci-družina prepučeni na milost in nemilost pohujšanju in brezboštvo, hudobiji in na splošno razrvani družbi. V nekaterih slučajih se je res zgodilo tako, da je mladina precej podivjana; v mnogih slučajih pa ravno nasprotno. Milost božja čudovito deluje in rešuje, kar se lahko opaža v tem, kako se mladeniči priključajo za bogoslovje. Pa še razni drugi vidiki so, ki neovrgljivo kažejo, da deluje na mnoga mlada srca neka nevidna moč — in ta moč je — kri mučenec, ki so padali posamezno in skupno skozi vso revolucijo, zlasti pa tistih, ki so padali v tisočih že ob koncu revolucije. Kri vseh teh vpije do neba in prodira oblake. Nebo se je nagnilo k zemlji in zgodilo se je, da iz krvi mučenec nastajajo novi kristjani. Bog daj, da bi bili dobri — v pravem pomenu besede — duhovniki, ki bodo reševali duše, iz src pa odganjali razne verske dvome, ki jih je prepoln današnji svet.

Pa se povrnimo k cestnemu odboru. Ker smo s pisarno, inženjerm in nadzorniki delali skupaj mnogo let in velika dela potestorili — več klancov znižali, mnoge ovinke izravnali, na potrebnih krajih cesto razširili, naredili nova cestnišča itd., smo bili stalno v stikih; včasih dnevno ali vsaj tedensko, smo si bili dobri znanci in prijatelji, smo si, če je tako naneslo, ponudili drug drugemu kako pomoč. Bilo je že v času, ko se jaz nisem dosti upal voziti okoli z nadzorniki v prikolic, dočim so se oni brez

vske brige lahko in stalno vozili po vsem rajonu — razen na gorensko stran — ljubljanskega cestnega odbora. Pa so mi ponudili, da če hočem, mi pripeljejo iz Stične na Dolenjskem, iz samostanske mesarije salame in klobase, suho meso, pršut in še kaj. Zdelo se mi je to čudno, da so se tiste čase podajali tolikokrat na dolensko stran, pa sem si mislil, ker se nič ne brigajo ne za to ne za ono — le za cesto, zato se tako lahko in brez skrbi kretajo kjerkoli. Saj mi niso nikoli pokazali z najmanjšo rečjo ali z besedo, da so povezani s partizani.

(Dalje sledi)

Kar dosti mleka

MADISON, Wis. — Povprečna krava mlekarica daje letno v ZDA okoli 2000 kvartov mleka.

CLEVELAND, O.

Moški dobijo delo

Male Help Wanted

Young, strong man, willing to work in warehouse. Must speak English. See Mr. Lewis.

OHIO FURNITURE CO.

6321 St. Clair Ave.

(13)

Moški dobi delo

Potrebujemo moškega za pomivanje posod in čiščenje na 20412 Center Ridge Rd., Rocky River. 333-5333. (13)

Zenske dobijo delo

Iščemo čistilko

Za splošno hišno čiščenje, po enkrat na teden, v okolici E. 185 St. Kličite 531-6787. (13)

Companion wanted

Companion to elderly woman wanted, live in. Call between 5 and 8 p.m. 449-1324. —(9)

Iščemo gospodinjjo

Za starejšega pol-invalida, v Collinwoodu. Malo kuhanja in malo lahkega gospodinjstva. Za nadaljna pojasnila kličite HI 2-2009. (13)

MALI OGLASI

Dobrodošča pekarija naprodaj
Za samo \$1.500, zaloga in vsa oprema. Od leta 1930 isti lastnik pomaga vpejati in naučiti novega. Tiebers Home Bakery, 7406 St. Clair Ave., telefon IV 6-3255. (x)

Lastnik prodaja

1-družinsko hišo s 4 spalnicami, na E. 174 St. dvojni lot, krasen vrt, 4 garaže. Odlično za družine z otroci. Kličite 486-0816. —(11)

Stanovanje išče

Zaposlen moški išče 2 ali 3-sobno opremljeno ali neopremljeno stanovanje s kopalnico v st. clairski okolici. Ponudbe sporočite na Ameriško Domovino, tel. 431-0628. —(13)

POCENI — PA DOBRO!

Na E. 60 St. blizu Sv. Vida je naprodaj 2-družinska hiša, 5-5, plinski furnez, moderni kuhinji, preproge. Cena \$7.000. Kličite Jack Lorenz.

MAINLINE REALTY

1191 E. 79 St.

431-8182

221-9381

(14,16,17 jan)

LASTNIK PRODAJA HISO
v Collinwoodu, z dodatnim lotom. 3 spalnice (ena z aircond.), izgotovljena soba na 3. nadstr, zaprta veranda, velika kuhinja, pomivalnik posode, GE šted., jedilnica, nova kopalnica zgoraj, stranišče v kleti. Preproge in zavese, alum. okna in vrata, dva 115 čv. lota, nova 2½ garaža. Cela hiša prebarvana in v odličnem stanju. Na 1515 E. 172 St. (južno od St. Clair Ave.) KE 1-0070.

—(14,16,20,22,24 jan)

Soba se odda

Ena spalna soba se odda poštenemu moškemu na 1189 E. 176 St. Oglasite se osebno na tem naslovu. (11)

POSLUŠAJTE SLOVENSKE PLOŠČE

VSAKO SOBOTO OB 2 POPOLDNE NA CHIN-FM 101, TORONTO. ODDAJO "ZELELI STE-POSUŠAJTE" VAM PRINASA CENTRAL NEWS, NAJVEČJI DISTRIBUTOR ZA PLOŠČE, KNJIGE IN CASOPISE V KANADI. Za informacije pišite na

CENTRAL NEWS & VARIETY

256 Augusta Avenue

Toronto 2E, Canada

Telefon: 924-5370

Jerzy Zulawski:

NA SREBRNI OBLI

ROMAN

K sreči me je skalnati rob varoval pred neposrednim napadom viharja, da ni bilo tega, bi bil brez dvoma s skalovjem vred, ki ga je burja drobila in razsipala naokoli, zgrmel v prepad. Moj strašni položaj je še poslabšal nemir zaradi voza, ki sem ga bil ostavil spodaj. Če bi valovi pretrgali verigo in odplavili voz s seboj, ali če bi ga razbili ob čerch, da, če bi pokvarili samo motor, bi bila s Tomom izgubljena, saj peš, brez živeža, brez zavetja pred

mrazom bi nikoli več ne prišla do doma. Toliko da sem se dokopal do mesta, kjer sem se mogel pošteno opreti z nogami, pa sem položil Toma pod pečino, ga dobro pokrival in privezal, da bi ga vihar ne odnesel. Nato sem se spustil nazaj k morju, da bi krepkeje priklenil voz. Po velikih težavah se mi ga je naposled le posrečilo zavleči v razpoko, kjer je bil na varnem pred valovi.

Nekaj ur sva preždeli pod skalno, čakajoč, da se neurje izdivja. Deček se je ves oplasen privijal k meni in me jokaje izpraševal, čemu sva hodila semkaj. Kako naj bi mu bil odgovoril, saj še danes ne vem, čemu zlodja smo prišli na Luno.

Ker me je izučilo, sva si na povratku previdno izbrala pot precej višje nad mersko gladino.

To pa je bilo tudi prvič in pradžič, da nama je na najnižih izletih grozila resna nevarnost.

Drugače je bilo vselej veselo in brez posebnih prigod.

Imeli smo tudi velik, močan čoln. Električni motor, ki bi bil moral svoje čase služiti nesrečnim bratoma Remogneroma, sva s Petrom popravila in montirala v čoln, da bi gonil vijak. Čoln smo uporabljali pri ribarjenju, s Tomom pa sva večasih ob mirnih dopoldnevih ali večerih (seveda luskah) sedla vanj in se podala na odprto morje.

Na enem teh izletov sem odkril na moč zanimiv otok. Že od daleč je njegova oblika zbudila mojo radovednost.

Vsi otoki, ki sem jih poznal dosihmal, so bili bodisi vulkani, štrleči iz morja, bodisi vrhovi obročastih gora, ki jih je zalila voda. Ta otok pa se mi je dozdeval že prvi hip ostanek zemlje, ki jo je preplavila voda. Bil je obširen in ploščat, le na jugovzhodni strani se je dvigala veriga nevisokih gora, izpranih od večnih vetrov in nališov. Bregovi so bili strmi, razjedeni od valov, dočim je bilo morje daleč naokoli tako plitvo in polno sipin, da je bilo težavno pristati celo z našim čolnicem.

Kraj je bil zanimiv, kar ni čisto drugačno pokrajino na Luni. Presenetilo me je zlasti čisto drugačno rastlinje; ni bilo tako bujno kakor drugod, bilo pa je zato nenavadno raznoliko.

Na tem neznatnem kosu zemlje sem našel le na kakih tri ali štiri grme, ki sem jih že poznal, zato pa na nešteto rastlin, ki jih drugod ni. Vse so bile krmežljave in zaostale. Gledal sem jih in bilo mi je, ko da usiha pred mano malone izumrlo pokolenje, ki je tu še ostalo kdo ve kako, da bi pričalo o življenju, kakršno je bilo tod v sivih davninah, takrat ko je bila zemlja tam, kjer je danes morje.

Podobne misli so me obšle ob pogledu na živali s tega otoka. Mnogo jih ni bilo, a vse so bile drugačne kakor tiste, ki sem jih dotlej poznal. Nekaj klavernega in starikevega je bilo v njihovih telesih in njihovem obnašanju. Lezle so iz brlogov vse nebo-

gljene in zakrnele in me gledale razumno, previdno in brez strahu. Sele pes, ki sem ga bil vzela s seboj, jih je oplašil. Zapodil se je mednje, pa so se mu poskrile, nekam žalostno in srdito sopihajoč, in to hropenje je bilo edini glas, ki so ga mogle spraviti iz sebe.

Tom je bil z menoj, kakor vedno. Vsemu se je čudil; zaostajal je za mano, ker je z d a j brkljal med raznobarnimi kamni in školjkami, zdaj vohal dišeče zeli, ki so po razvrstitvi listov spominjale na pozemeljske cvetice. Bil sem kakih deset korakov stran, ko me je poklical: "Striček, pridi in poglej, kake lepe palice!"

Vrnil sem se in videl, da deček sedi na kupu belih, tenkih, dolgih kosti; ogledal sem si jih, pa jih nisem mogel pripisati nobeni luskah živali, ki jih poznam.

Na tleh je ležal predmet, ki je pritegnil vso mojo pozornost; bil je kos surove, na eni strani že hudo obrabljene bakrene plošče, ki je bila še najbolj podobna nožu. Ves sem bil prevzet: če je ta predmet res umetno obdelan, potem imam v rokah dokaz, da so na Luni svoje dni, že davno pred našim prihodom, živel razumna bitja.

Spomnil sem se tistega mrtvega mesta na Morju nališov, ki je bilo krivo Woodbellove smrti. Takrat smo ostavili za sabo tiste pečine, tako varljivo podobne razvalinam, ki so morda pokopale pod sabo nekdanje cvetoče življenje, in se nismo prepričali, kaj so prav za prav bile: prečudna igrača prirode ali skelet mesta iz davnine. Zdaj pa sem spet začel ob nekaj, kar je več kakor namig, da so tu nekoč živel razumna bitja.

Obredel sem ves otok vprek in šir, stikal po votlinah ob vznožju gora, a vseeno nisem mogel najti ničesar, kar bi nedvoumno potrdilo mojo domnevo. Res se mi je dozdevalo, da sem v tej ali oni votlini zadel ob sledove smotrnega dela; na bregu majhnega jezera sem našel dvojce, trojce koncev okamenelih korenin, ki so imele nekake zareze; nasip, ki je silil potoček, da je tekkel v jezero, je bil na oko umetno zgrajen; skale so ležale druga

vrh druge kakor ostanke porušenega zidovja — vse to pa je utegnulo biti tudi delo slučajja ali nerazumnih, a bistrih živali. Saj na Zemlji, na priliko, bobri grade prav zanimive stavbe.

Takrat nisem razrešil zagovetke, a vsekako so me moje raziskave potrdile v domnevi, da je ta otok ostanek večjega ozemlja, ki ga je pokopalo morje pod sabo, in da daje približno sliko Lune in njenega življenja v pradedninah. Dal sem mu ime: Otok grobov.

Rad sem zahajal na ta otok in z gričev zrl po širokem, srebrnem morju, ki so v njem izgibile kdo ve kako bogate dežele in čudovite življenje.

Pred mano na obzorju so gledali v nebo vrhovi daljnih ognjenikov, nad katerimi je vladal oblačni, malone vedno v ogenj zaviti O'Tamor. Morje je šumelo in plalo ob plimi proti soncu, ki je leno polzelo čez nebo. Jaz pa, omamljen od tega velikega, prostrega šumotanja, ki je bilo v njem nekaj šelesta kril igrih eonov, nekaj tajinstvenega glasu človeške duše, sem napol bede, spe sanjaril o tistem, kar je šlo čez to oblo morda brez misleče priče, gotovo pa brez povratka.

Kdaj se je tu življenje začelo? Takrat se je nemara Zemlja, vseca v mrzlih prostorih, šele ohladila na svoji površini. Sonce pa je zaradi hitrejšega vrtenja Lune, ki je v teku velikih razdobj vse bolj ponehavalo, hitreje jadralo čez te dežele in morja in določalo bohotno rastocemu življenju kratke dneve in noči, s hitro menjavo, brez mraza in brez pripeke. Takrat tudi Zemlja ni visela nad strašno puščavo smrti, temveč je, vzhajajoč in zahajajoč, krožila po Luninem obnebu... Takrat nemara sploh ni bilo puščav brez zraka in vode?

Nemara so dolga, neznansko dolga razdobja mrtvot na tisti polovici Lune, ki se je bila za večno obrnila k Zemlji in izgubila vodo in zrak, zatrla sleherno sled pradavnega življenja, da se nam danes dozdeva, kakor bi bila tam puščava že od začetka sveta. Tomaž je bil svoje dni teh misli. Zamizal sem in bilo mi je, ko

da v enoličnem, neprestanem šumenju morskih valov slišim glasove tega prvotnega življenja. Gozdovi bujnih in vitkih dreves, ki se jim ni treba kriviti in krčiti v nočnem mrazu, ker ga ni, se majo in šume v vetrovih; po njihovih goščavah se pretikajo živali, ogromne in krepke, prastarši današnjih izrojenih potomcev; v grmovjih prhutajo krila orjaških letečih kuščarjev... Večer... veter je potihnil... izza zameglenih močvar vstaja veliki, krvavi, svetli kolot Zemlje...

to vzhajajočo luč z zidovja ogromnih mest in z vtikih stolpičev gledale razumne čiši? Ali se niso k njej iztezale roke, ki so pustile razumno delo, da bi potrdile srebrenega angela varuha, ki sveti v dolgih nočeh... In nehote so me moje misli zanesle drugam... Dvignile so se z Lune kakor ptič, ki je vzletel iz kletke, in hitele dalje, globoko, globoko v prostorje, tja k moji Zemlji, ki mi jo je hrepenenje tako olepšalo in obdalo s takim čarom, s kakršnim zahajajoče sonce obdaja planine.

(Dalje prihodnjič)

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

MODERN — NEW CLEANING PLANT — Near North Suburban location. \$8,000 down. Call 673-9700. (10)

GROCERY — DELICATESSEN. BY OWNER. Priced for Quick Sale. CO 1-2407 (10)

FOR SALE — BY OWNER LAUNDRY — Drop off & Delv. service. Moving, forced to sell. Call after 6 p.m. 484-4953 Wed. & Sunday All Day. Ideal for a Couple. (10)

DRY CLEANING SHOP — Est. 28 yrs. NW sub. Call 8:30 — 6:30 GR 5-3555 (11)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

BARRINGTON HILLS-BY OWNER Nr. Rte. 14 — 3 acres on bridge path \$11,000. 5 acres wooded on bridge path \$16,500. 3 A. on Pond. \$12,500. Quick sale. Call Eves. after 8 p.m. 381-4627 (10)

WHEATON — By owner. 3 bdrm. 2 car garage carpeting. Immed. occ. \$18,300. 682-3688. After 6 p.m. 653-291. (10)

MALE HELP

Gunsmiths

European Trained (WITH LICENSE)

Salary Commensurate With Experience

"Company Located In The Heart Of New York State Finger Lakes"

Excellent working environment and Fringe Benefits Contact: Mr. KENNETH T. VIALI, Personnel Manager

Ithaca Gun Co., Inc.

123 Lake St. Ithaca, N.Y. 14850 (10)

ELECTRO-MECHANICAL AND MECHANICAL ENGINEERS

If you are an aggressive, hard-working Engineer looking for an opportunity to associate yourself with a dynamic, growth-minded company, the following will be of interest; openings exist for applicants with backgrounds in Electrical Engineering, associated with Logic Design, Computer concepts, Office machines, Precision mechanisms, etc. Openings also available for Mechanical Engineers with backgrounds and experience with precision mechanisms related to Peripheral Computer Equipment, Office Machines, etc.

SEND RESUMES TO

THOMAS E. WHEELER

Personnel Manager

Dura Division of Intercontinental Systems, Inc.

5401 20th St. West, Greeley, Colorado 80631

An Equal Opportunity Employer (10)

URGENT NEED

For YOU to continue your Aircraft career? Immediate need for:

A-C Sheet Metal Mechanics

Helicopter Mechanics

A-C Electricians

Jet Engine Mechanics

Permanent positions for those who qualify call

Collect: (800) 654-3261

An Equal Opportunity Employer (10)

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE

Mature lady to care for children, ages 7-5-3 yrs. in exchange for own room and board. References. Call 378-4938 (10)

CLEANING WOMAN — 2 days a wk. Lite housework. No laundry. Top Salary. Ref. 873-5481.

CHILD CARE — Live-in.

Elderly lady. 2 children \$20-25 wk. 829-4187 before 7 p.m. (11)

CHILD CARE — 2 p.m. — 11 p.m. 5 days. NW SIDE. \$20-25 per wk. Children, age 4 and 7. Ph: 486-4421 before 1 p.m.

BABY SITTER — Live In.

Perm. job. 1 child O.K. Consider as member of family. 743-5971 (10)

CLEANING HELP — Every Thurs. Good Pay. North and Harlem. 848-8682 (10)

CHILD CARE — Lite Hskpg.

Mat. experienced woman under 55 yrs. Come & Go. 5 day wk. 7:30 a.m. — 6 p.m. Ref. 267-3493

CHILD CARE — Exp. woman under 55 yrs. Live-In. Room & board. \$15. Call 772-0548 or 772-0627

MULLALLY POGREBNI ZAVOD

Nahaja se med Memorial Shoreway in Lake Shore Blvd. 365 E. 156th St. KE 1-9411

- ★ Vse predpriprave v naši posebni privatni sobi.
- ★ Vera, narodnost in privatni običaji upoštevani.
- ★ Parkirni prostor. Zračevalni sistem.

24 urna ambulančna posługa in aparat za vdihavanje kisika.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

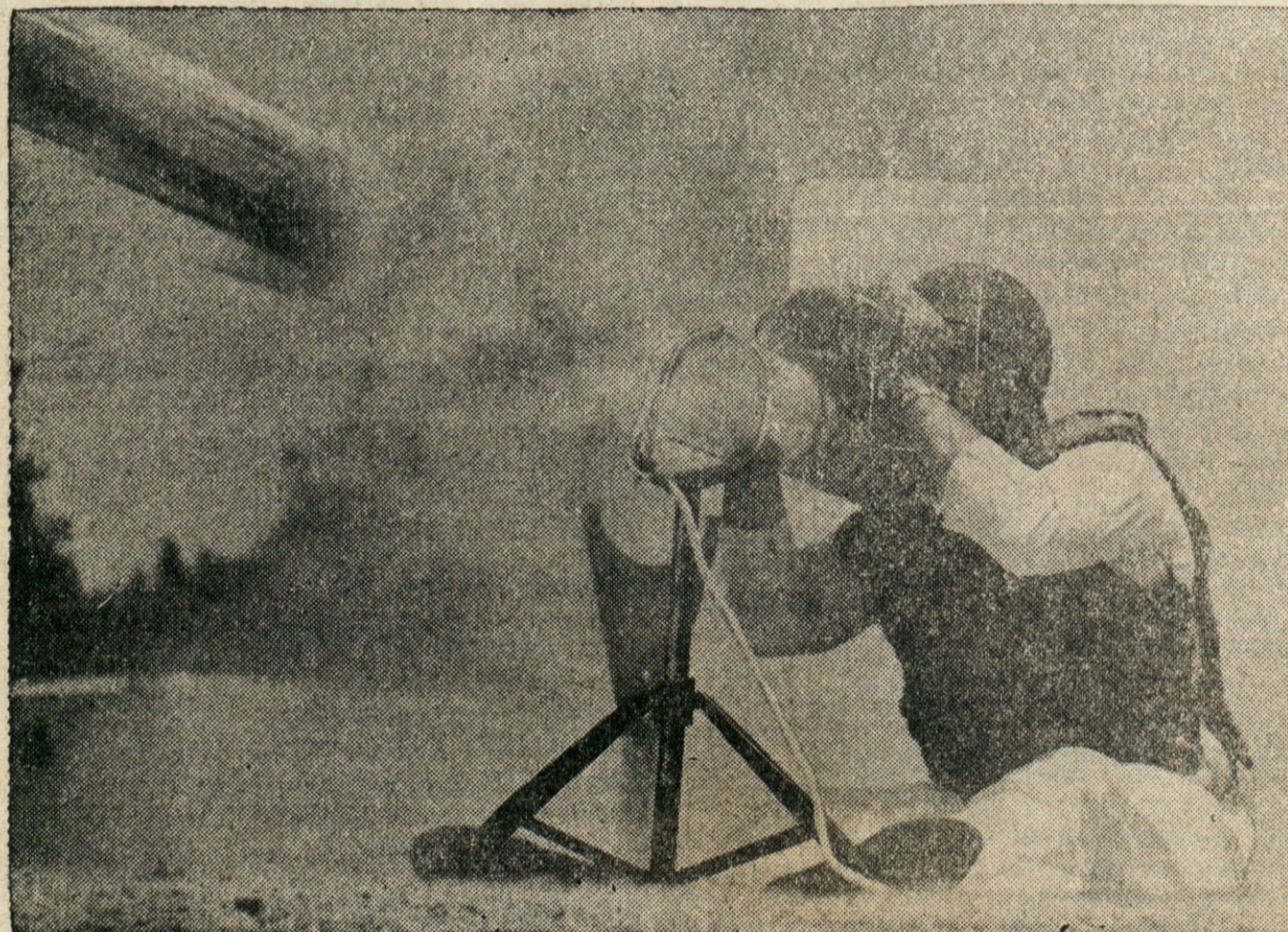
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

STREL — Inženir preskuša novo armadno raketo Dragon. Prav ko jo je izstrelil, je bil napravljen posnetek. Raketo bo nosil in izstrelil posamezen vojak.